

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

o. prof. dr hab. Jarosław Kupeczak OP
Kierownik Katedry

Recenzja wydawnicza:

Izabela Rutkowska, *Przez zasłonę Jego ciała. Symbolika Ciała Jezusa
w obrazie Bożego Miłosierdzia i w „Dzienniczku” św. Faustyny Kowalskiej*

Mamy do czynienia z książką niezwykłą, w której nurt narracji porywa czytelnika (nie tylko chyba wierzącego) i stawia wobec najważniejszych pytań. Autorka w wyjątkowy sposób łączy rzetelność i dociekliwość badacza literatury, który potrafi zwrócić czytelnikowi uwagę na często niedostrzegane niuanse znaczeniowe języka teologicznego s. Faustyny z perspektywą żywej wiary, która dostrzega egzystencjalną wagę podejmowanych kwestii. Przykładów takiej niezwykłej wrażliwości jest w książce wiele; zwróćmy uwagę tylko na jeden. Autorka „daje nam do myślenia” – używając frazy Paula Ricoeura – kiedy dokonuje następującej refleksji dotyczącej spojrzenia Jezusa Miłosiernego: „W polskim czasowniku »patrzeć« kryje się bowiem rzeczownik »opatrunek«. Rana opatrzona to rana, na którą ktoś patrzył z troską – czyli tak, aby się nią zaopiekować i w efekcie uzdrowić”. Jak w wielu podobnych uwagach autorki, w takich sformułowaniach kryje się bogactwo możliwości interpretacyjnych i dróg dalszych refleksji (nie tylko w teologii), za co myślący czytelnik może być tylko wdzięczny.

W dzisiejszej nauce ceni się interdyscyplinarność, co wiąże się z przekonaniem, że tylko uzupełnianie się rozmaitych perspektyw badawczych i metod właściwych dla różnych dyscyplin naukowych może doprowadzić do zadowalających wyników w zrozumieniu skomplikowanej rzeczywistości. Recenzowana książka jest dobrym przykładem takiej interdyscyplinarności: lingwistyczna analiza, wrażliwość badacza literatury i erudycja kulturowa dobrze służą refleksji teologicznej, nadają jej świeżość, pozwalają wyzwolić język teologiczny z pewnej sztuczności i sztampowości, której wielu przykładów dostarcza publicystyka teologiczna. Lingwistyczna wiedza i wrażliwość nie usuwają w cień teologii; wprost przeciwnie – ubogacają ją i pogłębiają.

Wydział Teologiczny
Katedra Antropologii Teologicznej
PL 31-002 Kraków, ul. Kanoniczna 9
tel. +48 421 89 45, 12 370 86 12
jaroslaw.kupeczak@upjp2.edu.pl, www.upjp2.edu.pl

Autor niniejszych uwag – profesjonalny teolog, który od dziesiątków lat czyta i pisze teksty teologiczne – od samego początku lektury został oczarowany książką dr Rutkowskiej, świeżością jej narracji. Dzięki autorce ta publikacja stała się odkrywaniem związków i znaczeń najprostszych, obok których nierzadko w teologii przechodzimy, nie zwracając na nie uwagi. Co więcej, dr Rutkowska – w imię wierności *Dzienniczki* s. Faustyny – mówi o tematach, które zniknęły z dzisiejszej teologii, zarówno naukowej, jak i tej uprawianej przez kaznodziejów. W imię szukania porozumienia z dzisiejszą kulturą, a może po prostu w imię eklezjalnej kokieterii, zrezygnowano z mówienia o: Bożej sprawiedliwości, cierpieniu jako karze za grzechy i jako współuczestnictwu w zbawianiu świata razem z Chrystusem, zagrożeniu piekłem, nieuchronności sądu ostatecznego. Te tradycyjne dla chrześcijańskiej teologii kwestie powracają w odważnej, ale też zniuansowanej refleksji dr Rutkowskiej, która nie unika tych tematów, ale równocześnie jest świadoma nierzadko symbolicznego i analogicznego charakteru używanych pojęć i obrazów. Czytelnik recenzowanej pracy jest wezwany do wiary, myślenia i szukania Boga, a nie do strachu.

Jest to książka napisana przez osobę, która się modli i szuka Boga. Tylko dlatego autorka znajduje szyfr do *Dzienniczka* s. Faustyny i jej objawienia Bożego Miłosierdzia, którego nie znalazło wielu czytelników tej książki i odbiorców tego przesłania. Przykładów owego twórczego odszyfrowywania objawienia Bożego Miłosierdzia jest w tej publikacji wiele. Zwróćmy choćby uwagę na to, jak autorka komentuje fragmenty *Dzienniczka*, gdzie Faustyna opisuje swoje przeżycia podczas adoracji Najświętszego Sakramentu: „Faustyna nie tylko czerpie radość, spokój i rozkosz z przebywania przed Najświętszym Sakramentem (bo de facto fragmenty te mówią o adoracji Jezusa obecnego w Hostii) – ona przychodzi tam »na wykłady«. Czy ktoś z nas traktuje w ten sposób wystawienie Najświętszego Sakramentu – jak okazję do nauki, jak lekcje, podczas których światło łaski Bożej wlewa w nas wiedzę na temat przykazań, na temat tego, jak postępować, jak radzić sobie w różnych trudnych sytuacjach? Święty Tomasz z Akwinu w ten sposób się uczył – pisał swoją *Summę* oparty o tabernakulum” (s. 63).

Uniwersytet Papieski
Jana Pawła II
w Krakowie

o. prof. dr hab. Jarosław Kupezak OP
Kierownik Katedry

Czytelnik tych krótkich uwag o książce dr Rutkowskiej ma już chyba świadomość, że nie jest ona jedynie prostym komentarzem do *Dzienniczka* św. s. Faustyny Kowalskiej. Adekwatna analiza przesłania s. Faustyny jest możliwa tylko przy uwzględnieniu szerszego tła chrześcijańskiej teologii. Stąd też w recenzowanej książce mamy do czynienia w gruncie rzeczy z teologicznymi „mini-wykładami o maxi-sprawach”; dotyczą one: chrystologii, soteriologii, trynitologii, mariologii, teologicznej antropologii, eklezjologii, teologii duchowości i etyki chrześcijańskiej. Autorka pokazuje nam, jak z objawień s. Faustyny wyłania się swoista *Summa Theologiae*, głęboko wierna tradycyjnemu nauczaniu Kościoła, a równocześnie nowatorska, zaskakująca swoimi akcentami i podkreśleniami, głęboko współczesna, dana ludziom i Kościołowi na najbardziej krwawy wiek w historii ludzkości, podczas krótkiego interludium między dwoma wojnami światowymi.

Kraków, 3 października 2022 roku